

Chương 14

Điều đó đúng là một cơn ác mộng. Lúc này, Delaney hoàn toàn tỉnh táo. Buổi tối đã bắt đầu một cách tuyệt vời. Lễ cưới diễn ra suôn sẻ. Lisa trông rất đẹp, và những diễn tiến sau đó không kéo dài quá lâu. Nàng để cái xe Cadillac của Henry ở nhà thờ và đến Lake Shore với Ali - anh họ của Lisa, người sở hữu một tiệm thẩm mỹ ở Boise. Lần đầu tiên trong một khoảng thời gian khá lâu, Delaney mới có thể nói chuyện về khuynh hướng thời trang tóc với một chuyên gia khác, nhưng quan trọng nhất, nàng có thể né được Nick.

Đến tận lúc này. Nàng đã biết về cách tiến hành bữa tiệc tối mừng đám cưới, nhưng nàng không biết rằng bàn ăn sẽ được bài trí thành một hình chữ nhật rộng lớn với tất cả khách ngồi vòng ngoài vì thế mỗi người có thể thấy hết mọi người còn lại. Và nàng không biết về cách xếp chỗ ngồi nếu không nàng đã đổi tấm thẻ chạm trở quy định chỗ ngồi, để tránh khỏi cơn ác mộng nàng đang gặp phải.

Bên dưới gầm bàn, có cái gì đó khẽ cọ vào một bên chân Delaney, và nàng dám chắc rằng không phải là một con chuột đa tình nào đó. Nàng co cả hai chân vào dưới ghế và nhìn chăm chăm xuống món bít tết thịt thăn, com và ngọn măng tây của mình. Bằng cách nào đó, nàng được ngồi phía bên chú rể, kẹp giữa Narcisa Hormaechea, người hoàn toàn không quan tâm gì tới nàng, và một người đàn ông bất hợp tác và không để cho nàng tặng lờ anh ta thêm chút nào nữa. Nàng càng khổ sở cố giả vờ như Nick không tồn tại, anh càng thích thú khiêu khích nàng. Chẳng hạn ‘vô tình’ đụng phải tay nàng và làm món com của nàng văng khỏi đĩa.

“Em có đem theo xịch tay không?” anh hỏi sát bên tai trái của nàng khi anh với qua chỗ nàng để lấy một chai rượu vang đỏ xứ Basque. Ve áo lễ phục của anh sượt nhẹ qua cánh tay trần của nàng.

Giống như một cuộn phim khiêu dâm được quay để trình chiếu liên tục, cảnh tượng anh với khuôn miệng nóng bỏng trên bộ ngực trần của nàng liên tục hiện lên trong đầu nàng. Nàng thậm chí không thể nhìn anh mà không đỏ mặt cứ như một cô trinh nữ bối rối, nhưng chẳng cần phải thực sự thấy anh nàng cũng biết khi nào anh nâng ly lên môi, hay lúc ngón tay cái của anh vuốt trên chân cóc thủy tinh, hay khi anh nhét chiếc nơ bướm vào một bên túi và cởi chiếc khuy áo màu đen trên cổ. Nàng không cần phải nhìn cũng biết anh mặc áo sơ mi cotton xếp nếp cùng áo vest lễ phục cũng với phong thái thoải mái như khi anh mặc áo vải ni hay vải bông.

“Xin lỗi.” Narcisa chạm vào vai Delaney, và nàng chú ý tới người phụ nữ luống tuổi, với hai vệt tóc bạc ở hai bên mái tóc đen hoàn hảo của bà. Bà ta nheo mắt và đôi mắt nâu dường như to hơn sau cặp kính dày bất giác, làm vẻ ngoài của bà ta trông hơi giống cô dâu cận thị của Frankenstein. “Cô có thể

chuyển giúp tôi món bơ không?” bà hỏi và chỉ vào một cái bát nhỏ đặt cạnh con dao của Nick.

Delaney với tới đĩa bơ, thận trọng không để cho bất kỳ phần thân thể nào của nàng chạm vào Nick. Nàng nín thở, chờ anh nói điều gì đó khắc nghiệt, độc ác, hoặc khó chấp nhận. Anh chẳng nói lời nào, và ngay lập tức nàng càng nghi ngờ hơn, tự hỏi anh định làm gì tiếp theo.

“Lễ cưới thật đẹp, bà có nghĩ vậy không?” Narcisa hỏi ai đó ở phía cuối bàn. Bà ta nhận cái bát từ Delaney, sau đó hoàn toàn không thèm để ý tới nàng.

Thật lòng Delaney không trông chờ sự nồng nhiệt từ người chị em của Benita và tập trung vào cô dâu và chú rể đang ngồi giữa cha mẹ và ông bà ở cả hai họ. Trước đó, nàng đã tết mái tóc nâu của Lisa thành một dải cuộn từ trong ra ngoài. Nàng cài lên đó thêm vài nhánh hoa baby, và phủ dải khăn voan lên. Lisa thật lộng lẫy trong bộ váy áo cô dâu màu trắng hở vai, và Louie hết sức bảnh bao trong chiếc áo đuôi tôm đen. Mọi người ngồi gần cô dâu chú rể đều có vẻ hạnh phúc, và ngay cả Benita Allegranza cũng mỉm cười. Delaney không nghĩ rằng nàng đã từng thấy người phụ nữ ấy cười, và nàng ngạc nhiên khi thấy Benita trông trẻ ra rất nhiều khi bà không cúi kính. Sophie ngồi cạnh cha với mái tóc buộc thành một cái đuôi ngựa đơn giản. Delaney rất thích dùng đến đôi tay và chiếc kéo thao tác trên cả mái tóc đen dày đó, nhưng Sophie đã nhờ bà nội sửa tóc cho mình.

“Khi nào thì đến lượt mày cưới vợ, Nick?” một câu hỏi chọt vang lên từ phía cuối bàn tiệc.

Nụ cười lặng lẽ của Nick lẫn vào những tiếng ồn khác trong phòng. “Cháu còn quá trẻ mà, Josu.”

“Mày nghĩ thế là quá đại dột.”

Delaney nhìn xuống phía cuối bàn tiệc cách mình vài bước. Nàng đã không thấy bác của Nick trong một thời gian khá lâu. Josu trông rắn chắc như một chú bò tót và có gương mặt hồng hào, một phần là do lượng rượu vang ông đã nốc vào.

“Cháu chỉ là chưa tìm được người phụ nữ thích hợp thôi, nhưng dì chắc là cháu sẽ tìm thấy một cô gái Basque tử tế,” Narcisa dự đoán.

“Không được là con gái Basque, Tia. Tất cả dân Basque các vị đều ương bướng.”

“Cháu cần một cô ngoan cường một chút. Cháu bảnh trai quá mức so với tính tình của cháu, và cháu cần một cô gái biết từ chối. Một người không phải lúc nào cũng nhượng bộ cháu trong mọi chuyện. Cháu cần một cô gái đức hạnh.”

Liếc mắt qua, Delaney nhìn những ngón tay to và dài của Nick vượt phẳng lớp vải lanh trải bàn. Khi anh trả lời, giọng anh êm ái và gợi cảm, “Rốt cuộc thì ngay cả những cô gái đức hạnh cũng nhượng bộ thôi.”

“Cháu tệt thật, Nick Allegrezza. Chị của ta đã quá cưng chiều cháu, và cháu trở nên phóng đảng. Thằng em họ Skip của cháu cũng luôn bám theo những cái váy, vì thế có thể tính này là di truyền.” Bà dừng lại và thở một hơi dài nặng nhọc. “À, còn cô thì sao?”

Có thể sẽ là đòi hỏi hơi cao nếu hy vọng Narcisa đang nói với ai khác. Delaney nhướn mắt nhìn đi của Nick và nhìn chăm chăm vào đôi mắt mở to của bà ta. “Tôi ư?”

“Cô lập gia đình chưa?”

Delaney lắc đầu.

“Tại sao chưa?” bà hỏi, sau đó nhìn khắp người Delaney như thể câu trả lời đã được viết ra đâu đó. “Cô có đủ sự quyến rũ mà.”

Delaney không chỉ phát ồm với câu hỏi riêng tư đó, và nàng bắt đầu mệt mỏi với việc bị đối xử như thể có gì không ổn ở nàng chỉ vì nàng còn độc thân. Nàng rướn người tới Narcisa và nói không lớn giọng hơn một lời thì thầm, “Một người đàn ông chẳng bao giờ làm tôi thỏa mãn được. Tôi cần nhiều.”

“Cô đùa à?”

Delaney cố nén cười. “Đừng kể thêm cho ai bởi vì tôi có những tiêu chuẩn của mình.”

Narcisa chớp chớp mắt. “Cái gì cơ?”

Nàng kể miệng sát tai Narcisa. “À, ví dụ như anh chàng phải còn đủ răng.”

Người phụ nữ luống tuổi ngả người ra sau để nhìn Delaney kỹ hơn, và miệng bà ta há hốc. “Chúa ơi.”

Delaney mỉm cười và nâng cốc lên môi. Nàng hy vọng mình có thể dọa Narcisa tránh xa khỏi chủ đề hôn nhân gia đình một lát.

Nick huých vào bắp tay nàng bằng khuỷu tay và ly rượu của nàng sóng sánh. “Thế em có nhận thêm lời đe dọa nào từ sau Halloween không?”

Nàng đặt cốc xuống và quệt những giọt rượu ở khóe miệng. Nàng lắc đầu, cố gắng hết mức để tăng lời anh được thêm chùng nào tốt chùng ấy.

“Em rẽ tóc bằng một tia sét à?” Nick hỏi với âm lượng đủ cho tất cả mọi người ở gần họ nghe thấy.

Trước lễ cưới, nàng đã rẽ một đường ngôi dích dắc, vén phần tóc mái thẳng ra phía sau tai, và chải tóc trên đỉnh đầu hơi phồng lên một chút. Với mái tóc trở lại màu vàng như trước, nàng nghĩ rằng mình trông giống như một vũ công gogo hồi thập niên sáu mươi. Delaney đưa mắt nhìn lên theo nếp gấp nơi cái áo sơ mi cotton của anh đến chỗ hõm vào trên chiếc cổ râm nắng của anh. Không đòi nào nàng để mình bị hút vào đôi mắt của anh. “Tôi thích thế.”

“Em nhuộm lại tóc rồi.”

“Tôi phục hồi lại màu cũ thôi.” Không cách gì cưỡng lại, ánh mắt nàng nhích lên khỏi cảm tim đến môi anh. “Tóc tôi vốn có màu vàng óng.”

Khóe môi gợi cảm của anh cong lên. “Tôi nhớ đặc điểm đó của em mà, thỏ hoang,” anh nói, sau đó cầm thìa lên gõ gõ vào thành cốc. Khi cả phòng đã im lặng, anh đứng lên, trông như một người mẫu bước ra từ trong những tạp chí mùa cưới kia. “Với tư cách người đàn ông gần gũi nhất của anh trai tôi, tôi có trách nhiệm cũng như vinh dự chúc mừng anh trai mình và cô dâu mới của anh ấy,” anh bắt đầu. “Khi anh trai tôi gặp được điều gì anh ấy muốn, anh sẽ luôn theo đuổi nó với quyết tâm không cách nào lay chuyển nổi. Từ lần đầu tiên anh tôi gặp Lisa Collins, anh ấy biết rằng mình muốn có cô ấy trong đời. Khi đó cô ấy không hề biết, nhưng cũng không có cơ hội nào để chống lại sự ngoan cường của anh ấy. Tôi quan sát anh mình theo đuổi với một sự chuyên chế đến mức khiến tôi bối rối và, tôi thừa nhận, có cả ghen tị.”

“Như mọi khi, tôi kính trọng anh trai mình. Anh ấy đã tìm thấy nguồn vui đích thực với một phụ nữ tuyệt vời và tôi mừng cho anh ấy.” Anh lấy cái ly. “Vì Louie và Lisa Allergrezza. ‘Ongietorri,’ Lisa. Chào mừng.”

“Vì Louie và Lisa,” Delaney chúc mừng cùng những khách mời khác. Nàng ngước lên, nhìn Nick ngửa đầu uống cạn ly rượu của anh. Sau đó anh lại ngồi xuống lần nữa, thoải mái và nhẹ nhõm với đôi tay nhét trong túi quần. Anh áp chân mình dọc theo đùi nàng, cứ tỉnh khô như thể đó là một hành động tự nhiên kiểu đang hít thở vậy. Nàng biết rõ hơn thế.

“Ongi-etorri,” Josu lặp lại, sau đó bật ra một tiếng hét trong ngôn ngữ Basque mới đầu nghe như đang cười giễu nhưng nhanh chóng trở thành sự giao hòa giữa âm hưởng ‘ooh’ trong tiếng tru loài sói và tiếng thở ra ‘ahh’ của một con lừa đang kêu be be. Bọn đàn ông trong họ hàng hưởng ứng Josu và cả căn phòng vang vọng các loại âm thanh. Trong khi mỗi thành viên gia đình cố gắng át tiếng những người khác, Nick nhòai người tới trước Delaney và lấy cốc của nàng. Anh rót vào đó rồi đến cốc của mình, cũng theo kiểu đặc trưng của Nick: anh không hỏi trước. Trong một giây ngắn ngủi, mùi da thịt và nước hoa của anh bọc kín lấy nàng. Trái tim nàng đập hơi nhanh hơn và đầu nàng hơi hẫng khi nàng hít sâu mùi của anh. Sau đó anh tránh đi và nàng gần như cảm thấy dễ chịu.

Đến lượt cha Lisa gõ thìa vào cốc của mình và cả căn phòng yên lặng. “Hôm nay, cô con gái bé bỏng của tôi...” ông bắt đầu, và Delaney đẩy cái đĩa sang bên rồi khoanh tay trên bàn. Nếu nàng tập trung vào ông Collins, nàng gần như có thể quên Nick. Nếu nàng chú ý đến mái tóc của ông Collins, bạc hơn so với trong trí nhớ của nàng, và...

Nick nhẹ nhàng vuốt ngón tay qua phần trên đùi của nàng, và nàng tê cứng cả người. Qua lần vải nylon mỏng manh, đầu ngón tay của anh quét từ đầu gối lên đến gấu váy nàng. Thật không may, đó là một chiếc váy ngắn.

Delaney chụp lấy cổ tay của anh dưới bàn và chặn không cho bàn tay anh lần lên giữa đùi nàng. Nàng nhìn vào mặt anh, nhưng anh không nhìn lại nàng. Anh đang chăm chú nhìn cha của Lisa.

“... mừng con gái và con trai mới của tôi, Louie,” ông Collins kết thúc.

Với bàn tay còn lại, Nick nâng cốc rượu của anh và chúc mừng cặp vợ chồng. Khi anh uống liền hai ngụm, ngón tay cái của anh ấn vào phần trên bắp chân của Delaney. Ngón tay của anh mon trón phía bên ngoài lớp nylon mịn màng. Sự rung động nàng không thể lờ đi đang cuộn lên nơi bụng dưới của nàng và nàng khép hai chân lại. “Em không định chúc mừng cặp vợ chồng hạnh phúc à?” anh hỏi.

Cẩn thận hết sức có thể, nàng đẩy tay anh ra, nhưng anh càng siết chặt hơn. Nàng đẩy mạnh hơn một chút và đột nhiên đụng phải di của Nick.

“Có chuyện gì thế?” Narcisa hỏi. “Tại sao cô lại ngộ ngậy suốt vậy?”

‘Bởi vì ông cháu dâm dăng của bà đang dần dần nhích tay lên đùi tôi.’
“Không có gì.”

Nick ngả người sang phía nàng và thì thầm, “Ngồi yên đi nếu không người ta sẽ nghĩ tôi đang tìm cảm giác dưới gầm bàn đấy.”

“Anh đang làm vậy mà!”

“Tôi biết.” Anh mỉm cười và quay sang ông bác mình. “Josu, năm nay bác đang nuôi bao nhiêu cừ đây?”

“Hai mươi ngàn. Mà có thích tới làm việc cho bác giống như hồi còn nhỏ không?”

“Không đâu ạ.” Anh nhìn qua khoeo mắt và nhót tiếng cười lặng lẽ trong ngực. “Cả hai tay của cháu hiện giờ đang bận ở đây rồi.” Lòng bàn tay nóng bỏng của anh sượt ẩm da thịt nàng qua lớp tất dài, và Delaney ngồi bất động hoàn toàn, cố gắng lãnh đạm như thể hơi nóng từ bàn tay Nick không ngấm vào trong cơ thể nàng tựa một dòng chảy âm áp. Nó tràn lên ngực nàng và lan xuống đùi nàng, làm ngực nàng nhột nhật và dậy lên sự thèm muốn giữa hai chân nàng. Nàng siết tay anh chặt hơn, nhưng nàng không còn dám chắc mình đang nắm lấy tay anh để ngăn nó lần lên thêm nữa trên chân mình, hay là ngăn không cho nó buông ra.

“Nick.”

Anh nghiêng đầu về phía nàng. “Sao?”

“Thôi đi.” Nàng mỉm cười như thể nàng và Nick đang tán gẫu giết thời gian và ghim chặt ánh nhìn vào đám đông. “Ai đó có thể thấy anh.”

“Tôi kiểm tra rồi, khăn trải bàn dài lắm.”

“Làm sao mà rút cuộc tôi lại ngồi cạnh anh chứ?”

Anh nhắc cốc rượu và lên tiếng đằng sau nó, “Tôi đổi thẻ ghi tên của em với bà dì Angeles của tôi. Dì ấy là quý bà trung niên ngồi đằng kia đang nắm chặt lấy cái ví như thể có ai đó sắp cướp bóc gì của bà vậy. Bà ấy là con chó giống Rottweiler.” Anh uống một hớp. “Em thú vị hơn.”

Angeles ngồi thẳng đơ như một đám mây đen trong một ngày nắng ấm. Mái tóc đen của bà bới lên thành một búi, và vẻ cau có khiến hàng chân mày rậm của bà sụp xuống. Rõ ràng bà ta không thích bị kẹt giữa gia đình Lisa. Delaney nhìn xuống phía cuối bàn tiệc bỏ qua chỗ cô dâu và chú rể dõi theo mẹ của Nick. Đôi mắt tối sẫm của bà nhìn lại nàng, và Delaney nhận ra tia nhìn từng khiến nàng khó chịu hồi còn bé. “Tôi biết cô còn hơn là tệ hại,” ánh mắt nói vậy.

Delaney quay sang Nick và thì thầm, “Anh phải dừng lại. Mẹ anh đang quan sát chúng ta. Tôi nghĩ rằng bà ấy biết.”

Anh nhìn thẳng vào mặt nàng, sau đó rời mắt khỏi nàng nhìn đến chỗ mẹ anh. “Bà biết điều gì?”

“Bà ấy nhìn tôi thật khắc nghiệt. Bà ấy biết anh đặt tay ở đâu.” Delaney nhìn qua vai tìm Narcisa, nhưng bà già luống tuổi đã quay đi và nói chuyện với ai khác. Ngoài Benita dường như không có ai để ý tới họ.

“Thả lỏng đi.” Lòng bàn tay của anh lần lên thêm một phân, và đầu ngón tay rê dọc theo đường viền của nội y nàng.

‘Thả lỏng.’ Delaney muốn nhắm mắt lại và rên rỉ.

“Bà ấy không biết gì đâu.” Anh dừng lại một chút, sau đó nói tiếp, “Ngoại trừ có thể đầu ngực của em sẵn lại mà ở đây đâu có lạnh.”

Delaney nhìn xuống ngực mình và hai điểm rất rõ ràng trong lớp nhung đỏ. “Ê.” Nàng hất tay anh ra cùng lúc đẩy ghế ra sau. Với lấy chiếc túi xách tay bằng nhung, nàng bước ra khỏi phòng ăn và hối hả đi dọc theo hai hành lang hẹp trong sảnh trước khi tìm thấy phòng vệ sinh nữ. Khi đã vào trong, nàng hít một hơi thật sâu và nhìn mình trong gương. Dưới ánh đèn huỳnh quang, má nàng ửng hồng, mắt nàng ngời sáng.

Dứt khoát đã có điều gì đó không ổn nơi nàng. Điều gì đó khiến nàng hết sáng suốt trong những chuyện liên quan đến Nick. Điều gì đó cho phép anh ta mon trón nàng trong căn phòng đầy kín người.

Nàng ném cái túi xách tay bằng nhung lên mặt quầy và mở nước lạnh nhúng ướt miếng khăn giấy. Nàng áp nó sát khuôn mặt ấm áp của mình và thở dồn dập. Cơ thể nàng đã tiết chế quá lâu, nàng khốn khổ vì bị tước mất tình dục. Thèm được quan tâm và thương yêu như một con mèo bị bỏ rơi.

Tiếng giật nước toilet đằng sau nàng và nhân viên khách sạn xuất hiện từ một buồng vệ sinh. Khi người phụ nữ rửa tay, Delaney mở túi xách và lấy ra một thỏi son Rebel Red.

“Nếu cô đến dự tiệc cưới, thì bây giờ họ đang cắt bánh đây.”

Delaney nhìn người phụ nữ trong tấm gương và quệt son qua vành môi dưới của mình. “Cảm ơn. Tôi nghĩ tốt hơn là mình nên quay lại ngay.” Nàng nhìn nhân viên khách sạn bước ra và thả thỏi son lại vào trong cái ví nhỏ. Với những ngón tay ướt, nàng vuốt lại tóc phía trước và chải gọn phía sau.

Nếu Lisa và Louie đang cắt bánh cưới của họ, vậy thì bữa tiệc đã chính thức kết thúc và nàng không phải ngồi gần Nick thêm chút nào nữa.

Nàng lấy túi xách và mở cửa. Nick dựa lưng vào bức tường đối diện trong hành lang hẹp. Chiếc áo khoác lễ phục của anh bị phanh ra hai bên, và đôi tay của anh đang nhét sâu trong túi trước. Khi anh nhìn thấy nàng, anh bật người khỏi tường.

“Tránh xa tôi ra, Nick.” Nàng giơ một tay ra để chặn anh lại.

Anh chụp lấy tay nàng và kéo nàng vào sát ngực mình. “Tôi không thể,” anh nói nhẹ nhàng. Anh siết mạnh nàng vào lòng và miệng anh áp vào miệng nàng trong một nụ hôn thô bạo khiến nàng tê cóng. Anh có vị như những đăm mê không kìm nén và nồng ấm như rượu vang. Lưỡi của anh mon trớn, tham lam, và khi anh lùi lại phía sau, hơi thở của anh ngắt quãng, như thể anh vừa chạy cả dặm.

Delaney đặt một tay lên trái tim đập loạn xạ của nàng và liếm dư vị của anh còn trên môi mình. “Chúng ta không thể làm việc này ở đây.”

“Em nói đúng.” Anh chụp lấy tay nàng và đẩy nàng theo hành lang cho đến khi anh tìm thấy một căn buồng nhỏ chứa đồ đạc đang không khóa. Khi vào trong, anh ấn nàng về phía sau áp vào cánh cửa đã đóng lại, và Delaney có ấn tượng về những chiếc khăn tắm màu trắng và xô nhúng giẻ lau nhà trước khi anh ngã lên người nàng. Hôn nàng. Vuốt ve nàng khắp mọi nơi tay anh đặt tới. Lòng bàn tay nàng lần theo những nếp xếp trên áo sơ mi tìm lên hai bên thành cổ ấm áp của anh, và luồn tay vào tóc anh. Nụ hôn trở thành một sự ngấu nghiến đầy cuồng nhiệt và tham lam của miệng, môi và lưỡi. Chúng mút chặt lấy nhau. Túi xách của nàng rơi xuống sàn nhà, và nàng đẩy mạnh vai áo của anh. Nàng đá đôi giày nhung khỏi chân và nhón gót lên. Như một người đàn bà lẳng lơ chính hiệu, nàng móc một chân vào hông anh và dựa sát vào cái vật cương cứng đang nổi vồng lên của anh.

Anh thở ra niềm khoái cảm tận sâu, sâu mãi bên trong ngực anh, và ngả người ra sau nhìn nàng qua đôi mắt mờ đi vì dục vọng. “Delaney,” anh cất tiếng, giọng khàn đặc, sau đó anh lặp lại tên nàng như thể anh không hoàn toàn tin rằng nàng đang ở với anh. Anh hôn lên mặt nàng. Cổ nàng. Tai nàng. “Nói với tôi là em muốn tôi.”

“Tôi muốn mà,” nàng thì thầm, lột chiếc áo khoác ra khỏi vai anh.

“Nói đi.” Anh giũ vai ra khỏi cái áo khoác và ném nó qua một bên. Rồi đôi tay anh đã ở trên ngực nàng, và anh vuốt nhẹ đầu ngực rắn lại của nàng qua lớp áo nhung và nịt ngực đặng ten. “Gọi tên tôi đi.”

“Nick.” Nàng kéo dài nụ hôn dọc cổ anh xuống đến chỗ hõm nơi họng anh. “Tôi muốn anh, Nick à.”

“Ồ đây ư?” Đôi tay của anh tìm đến hông nàng, mông nàng, kéo nàng sát vào người anh, miết chặt trong phần đùi mềm mại của nàng.

“Vâng.”

“Bây giờ hả? Ở nơi mà bất kỳ ai cũng có thể bước vào và thấy chúng ta?”

“Vâng.” Nàng đã bỏ xa sự thận trọng rồi. Nàng đau đón bởi sự thèm khát và trống rỗng và nhu cầu được anh lấp đầy nàng bằng lạc thú. “Nói với tôi rằng anh cũng muốn tôi đi.”

“Tôi luôn thèm muốn em,” anh thở trong mái tóc nàng. “Luôn luôn như thế.”

Sự căng thẳng bên trong nàng tích tụ và giằng xé khiến nàng quên đi tất cả ngoại trừ anh. Nàng muốn trèo lên trên người anh. Vào trong anh, và ở lại đó mãi mãi. Anh chà xát cái vật đang cương cứng của mình vào thân thể đang xáo động của nàng.

Nick gỡ chân nàng khỏi người anh và túm gấu váy của nàng vào trong nắm tay, kéo chúng lên khi anh tuột bit tất dài và quần lót lụa của nàng qua đùi xuống tận đầu gối. Anh đặt bàn chân vào đũng quần lót và tất của nàng, đẩy hết mớ phụ kiện ấy xuống chân nàng. Delaney hất hết chúng ra khỏi chân, và tay của anh lách vào giữa hai người, rồi anh vuốt ve nàng ở giữa hai chân. Những ngón tay của anh trượt vào trong phần thân thể trơn mượt của nàng và nàng rùng mình, cảm thấy bản thân bị đẩy tới cực điểm một cách chậm rãi với mỗi động tác đơn giản. Một tiếng rên rỉ thoát qua môi nàng, một âm giọng khàn đi vì đòi hỏi.

“Tôi muốn vào sâu bên trong em.” Ánh mắt của anh khóa chặt lấy nàng và anh nhún vai cho dây đeo rơi xuống hai bên hông. Đôi tay của anh giật mạnh nơi cạp quần, lần mở khuy và cởi khóa quần dài. Delaney với tay kéo chiếc quần lót cotton của anh xuống. Dương vật của anh tự do trong lòng bàn tay nàng, to lớn rắn rỏi và nhẵn như gỗ tếch đã phủ vec-ni. Làn da của anh căng bóng và anh chậm chậm ấn cái của anh vào bên trong nàng. “Tôi phải có em - ngay bây giờ.”

Nick nâng nàng lên và chân nàng khóa chặt hông anh, cánh tay nàng vòng quanh cổ anh. Đầu dương vật nóng bỏng đâm nhọc dục của anh đẩy nhẹ vào khe hở mượt mà của nàng. Da thịt hai người tiếp xúc nhau và bàn tay anh len vào giữa hai thân thể, nắm trọn dương vật của mình. Anh ép nàng xuống khi anh thúc mạnh ngược lên bên trong nàng, lấp đầy nàng cho đến khi một vết đau lấn vào cõi mơ hồ mê đắm của Delaney, nhưng rồi anh rút ra, sau đó vùi mình

vào sâu hơn, và chẳng điều gì khác còn lại ngoài khoái cảm mãnh liệt. Sự xâm nhập thật mạnh mẽ và hoàn hảo. Bàn tay anh giữ hông nàng siết mạnh, anh rút ra rồi thúc vào nàng lần nữa, sâu hơn. “Chúa ơi,” anh thở dốc khi thân thể cường tráng của anh đè nghiêng nàng vào cánh cửa. Ngực của anh phập phồng khi anh cố gắng hít sâu, và hơi thở ngắt quãng của anh hỗn hển bên thái dương của nàng, thanh âm của đam mê và cũng như tất cả khoái cảm của anh.

Chân nàng khép chặt quanh hông anh và nàng chuyển động theo anh, lúc đầu chậm chậm, sau đó ngày càng nhanh khi áp lực xuất hiện. Tim nàng đập rộn trong hai tai khi anh dồn dập bên trong nàng, hết lần này đến lần khác, đưa nàng dần tiếp cận tới cùng khoái cảm với mỗi đợt tấn công từ cặp hông mạnh mẽ của anh. Cũng như trận yêu đương cuồng điên của họ, chẳng có chút chậm rãi và dịu dàng nào trong niềm sung sướng mãnh liệt đang xâm chiếm nàng, kéo nàng xuống mãi, lộn hết gan ruột nàng ra ngoài. Từng cơn run rẩy tiếp nối nhau khuấy động cơ thể nàng, lan tỏa khắp da thịt nàng, và cướp đoạt hơi thở của nàng. Nàng cảm thấy mất trọng lượng, và một âm thanh tựa hồ một cơn bão nổ sầm trong đầu nàng. Lưng nàng rướn lên và nàng túm chặt lấy áo sơ mi của anh. Nàng há miệng muốn hét lên, nhưng tiếng kêu tắt ngấm trong cổ họng khô khốc của nàng. Đôi tay mạnh mẽ của anh ép nàng sát ngực anh, bờ vai vững chãi của anh rung lên. Các bắp cơ của nàng thắt lại, giam chặt anh trong nàng. Những cơn co thắt của nàng vừa chậm lại khi những cơn co thắt của anh bắt đầu. Một tiếng rên rỉ sâu thẳm dội lên trong lồng ngực của anh khi anh ngập sâu vào nàng. Cơ bắp của anh trở nên rắn chắc như đá, và anh thở ra tên nàng một lần cuối.

Khi tất cả lắng xuống, nàng thấy mình rã rời và thâm tím, như thể nàng vừa sống sót sau một trận chiến. Nick tựa trán lên cánh cửa phía sau nàng cho tới khi hơi thở của anh bình ổn và anh ngửa ra sau vừa đủ để nhìn được mặt nàng. Anh vẫn còn ở sâu bên trong nàng và y phục của họ vứt lung tung. Anh thận trọng tách khỏi người nàng, và nàng hạ chân xuống sàn nhà. Váy của nàng tuột xuống trên hông và đùi nàng. Đôi mắt xám của anh nhìn trực diện nàng, nhưng anh không thốt ra dù chỉ một lời. Anh ngắm nàng thêm một lúc nữa, ánh mắt của anh thêm chăm chú với mỗi giây trôi qua, sau đó anh cúi xuống kéo chiếc quần dài lên thắt lưng.

“Anh không định nói gì sao?”

Anh nhìn nàng, sau đó ánh mắt anh hướng xuống cái quần dài. “Đừng nói với tôi rằng em thuộc loại phụ nữ thích trò chuyện sau khi làm tình đấy nhé?”

Điều gì đó diệu kỳ và khủng khiếp vừa xảy ra, nàng không hoàn toàn xác định được đó là gì. Điều gì đó hơn là tình dục. Nàng đã có những lần lên đỉnh trong quá khứ, và cũng có một vài lần khá tuyệt, nhưng điều nàng mới trải nghiệm còn hơn cả cực khoái. Hơn cả những đợt sóng dội và động đất. Nick Allegrezza đã đưa nàng tới một nơi nàng chưa từng đến trước đây, giờ nàng cảm thấy muốn ngồi xuống và khóc to vì điều đó. Một tiếng nức nở thoát ra từ

cuồng hống nàng và nàng áp tay lên môi. Nàng không muốn khóc. Nàng không muốn anh thấy nàng khóc.

Tia mắt anh hướng thẳng về phía nàng khi anh nhét đuôi áo vào trong quần. “Em đang khóc đấy à?”

Nàng lắc đầu, nhưng mắt nàng bắt đầu ngấn lệ.

“Có mà, em đang khóc.” Anh xỏ cánh tay qua dây đeo vai và khóa chúng lại ngay ngắn.

“Không mà.” Anh vừa cho nàng khoái cảm mãnh liệt nhất trong đời nàng, và bây giờ anh đang điềm nhiên mặc đồ tựa hồ những chuyện kiểu như thế này xảy ra suốt với anh. Cũng có thể là vậy. Nàng muốn hét lên. Muốn nắm tay lại và đấm anh. Nàng nghĩ rằng họ đã chia sẻ điều gì thật đặc biệt, nhưng rõ ràng là không phải. Nàng cảm thấy rét buốt và trần trụi, thân thể nàng vẫn còn đau đớn bởi sự đụng chạm của anh. Nếu anh nói thêm lời nào ác ý, nàng sợ rằng mình sẽ vỡ tan. “Đừng làm thế với tôi, Nick.”

“Dù sao cũng đã làm rồi,” anh nói khi nhặt chiếc áo khoác dưới sàn. “Hãy nói với tôi rằng em có sử dụng biện pháp tránh thai nào đó đi.”

Nàng ngỡ như mặt mình kiệt không còn chút máu và nàng lắc đầu. Nhớ lại kỳ kinh nguyệt cuối, nàng cảm thấy một tia hy vọng le lói. “Tôi sẽ không có thai được đâu, đang là những ngày an toàn trong tháng của tôi.”

“Cung à, tôi là người Công giáo. Rất nhiều người trong số chúng ta được thụ thai vào cái thời điểm an toàn trong tháng đấy.” Anh xỏ tay vào áo khoác và bẻ thẳng cổ áo. “Tôi chưa từng quên bao cao su trong khoảng mười năm nay. Em thì sao?”

“À...” Nàng là một phụ nữ của thập niên chín mươi. Nàng biết chăm lo cho cuộc đời và thân thể mình, nhưng bởi một nguyên do nào đó nàng khó lòng trao đổi về đề tài này với Nick mà không ngượng ngùng. “Phải.”

“Chính xác thì ‘à... phải’ có nghĩa gì?”

“Anh là người đầu tiên trong một thời gian thực sự lâu, và trước lần này, tôi luôn cẩn thận.”

Anh nhìn nàng một lúc. “Được rồi,” anh nói và quăng mớ nội y và nịt tất cho nàng. “Áo choàng của em đâu?”

Nàng áp chặt quần áo vào sát ngực, đột nhiên cảm thấy xấu hổ và bối rối. Một phản ứng chậm trễ thừa thãi, khi xét đến những gì nàng giữ trong tay chỉ một thoáng trước. “Ồ trên giá gần cửa trước. Sao thế?”

“Tôi sẽ đưa em về nhà.”

Chưa bao giờ ‘về nhà’ lại nghe có vẻ tốt đẹp đến vậy.

“Mặc đồ vào đi, trước khi một cô tạp vụ nhớ ra cô ta cần vài cái khăn tắm hay gì đó.” Ánh mắt khó dò của anh dán chặt vào nàng khi anh kéo cổ tay áo lên. “Tôi sẽ quay lại ngay,” anh nói, sau đó từ tốn mở cửa. “Đừng đi đâu cả.”

Khi ngồi lại một mình, Delaney nhìn quanh căn phòng. Nàng nhìn vào túi xách tay cạnh chân trái, một chiếc giày nhung nằm dưới cái ghế thang, và chiếc kia ở cạnh cái xô rỗng. Không còn Nick ở bên khiến nàng xao lãng, những lo âu và những lời tự buộc tội ập đến giày vò nàng. Nàng không thể tin được việc mình vừa làm. Nàng đã quan hệ không có phương tiện bảo vệ với Nick Allegrezza trong một căn phòng chứa đồ ở khách sạn Lake Shore. Anh chỉ cần không quá một nụ hôn để khiến nàng hoàn toàn mất tự chủ, và nếu không phải vì những dấu hiệu còn lại nơi cơ thể, nàng hẳn đã không tin nó thậm chí ngay lúc này.

Nàng cẩn thận ngồi lên chiếc ghế thang và mặc đồ lót cùng nịt tất vào. Chỉ mới tháng trước, nàng đã đảm bảo với Louie rằng nàng và Nick sẽ không làm gì để gây chuyện thị phi trong lễ cưới của anh, nhưng nàng đã làm tình cuồng dại với em trai của anh đằng sau cánh cửa không khóa nơi mà bất kỳ ai cũng có thể bắt gặp họ. Nếu có người phát hiện ra, nàng sẽ chẳng đời nào quên nỗi nó. Nàng có thể phải tự sát.

Ngay khi nàng kéo đôi tất dài lên thắt lưng và xỏ chân vào giày, cánh cửa mở toang và Nick bước vào căn phòng nhỏ. Nàng khố sở nhìn anh khi anh mở sẵn áo choàng cho nàng. “Tôi cần phải báo cho Lisa biết là tôi về.”

“Tôi đã bảo chị ấy rằng em bị bệnh và tôi sẽ đưa em về nhà.”

“Cô ấy có tin anh không?” Nàng ngược nhìn lên thật nhanh, sau đó xỏ tay vào chiếc áo choàng len của mình.

“Narcisa thấy em chạy ra khỏi phòng ăn và nói với mọi người rằng em trông như sắp chết đến nơi.”

“Ồ, có thể tôi nên cảm ơn bà ấy.”

Họ rời khách sạn bằng cửa phụ, và những bông tuyết trắng xoay tròn từ nền trời đen đậm xuống trên tóc, trên vai họ. Một lớp tuyết mới chuôi vào trong giày Delaney khi nàng băng qua bãi đỗ xe về phía chiếc Jeep của Nick. Đôi chân trơn ướt của nàng bước trầy trật, và nàng có lẽ sẽ ngã chổng vó nếu anh không vươn tới giữ cánh tay nàng lại. Bàn tay anh siết chặt hơn khi hai người bước qua nền đất trơn trượt, nhưng không ai nói gì, âm thanh duy nhất là tiếng tuyết bị nghiền nát dưới gót giày của họ.

Anh giúp nàng vào chiếc Jeep, nhưng không đợi động cơ nóng lên anh đã cài số xe và lái ra khỏi Lake Shore. Bên trong xe đầy bóng tối và có mùi của ghế da và Nick. Anh dừng lại ở góc Chipmunk và Main rồi với tới chỗ nàng, gần như kéo nàng vào lòng anh. Đầu ngón tay của anh chạm vào má nàng khi anh nhìn xuống khuôn mặt nàng. Sau đó anh thông thả cúi đầu xuống và áp miệng vào

miệng nàng. Anh hôn nàng một lần, hai lần, và kéo dài đủ lâu ở lần thứ ba để lưu lại một nụ hôn dài dịu dàng trên môi nàng.

Anh ngồi thẳng lại và nói nhỏ, “Cài dây an toàn của em lại.” Những bánh xe to lớn quay tròn cho đến khi những lốp dính đủ sức chuyển động, và không khí mát lạnh thổi vào đôi má ấm áp của Delaney qua lỗ thông hơi. Nàng rút cằm vào trong cổ áo choàng và nhìn xéo qua anh. Đèn trên bảng điều khiển viền lên khuôn mặt và bàn tay anh một dải sáng xanh. Tuyết bị tan chảy long lanh như những đốm ngọc lục bảo li ti trên mái tóc đen và vai áo lễ phục của anh. Một ngọn đèn đường hắt sáng vài giây vào bên trong xe Jeep khi anh vượt qua tiệm thẩm mỹ của nàng.

“Anh quên mất chỗ rẽ vào nhà tôi rồi sao.”

“Không đâu.”

“Chẳng phải anh đang đưa tôi về nhà sao?”

“Phải. Nhà tôi. Thế em nghĩ chúng ta đã xong à?” Anh chuyển sang số thấp hơn và chạy dọc theo bờ phía Đông của hồ. “Chúng ta còn chưa bắt đầu nữa mà.”

Nàng quay sang nhìn anh. “Chính xác là bắt đầu làm cái gì?”

“Những gì chúng ta làm trong căn phòng nhỏ đó chưa đủ đâu.”

Suy nghĩ về cơ thể hoàn toàn trần trụi của anh gắn chặt lấy nàng không hẳn khiến nàng ghê tởm, trên thực tế nó đã trở thành nguồn sưởi ấm bên trong nàng. Như Nick vừa nói, điều bất lợi đã xảy ra rồi. Tại sao không qua đêm với một người đàn ông rất giỏi trong việc làm thân xác nàng tỉnh thức bằng những cách mà nàng chưa bao giờ biết là có thể. Nàng đã kiên khem quá lâu và dường như khó mà nhận được một lời đề nghị tốt hơn trong một tương lai gần. Một đêm. Một đêm nàng sẽ có thể hối tiếc, nhưng đợi đến mai rồi nàng sẽ lo lắng sau. “Có phải anh đang cố nói với tôi - theo kiểu đặc trưng của anh - rằng anh muốn làm tình lần nữa?”

Anh liếc qua nàng. “Tôi không định cố nói với em điều gì cả. Tôi muốn em. Em muốn tôi. Một người vào phút cuối sẽ không khoác thêm thứ gì ngoại trừ một nụ cười thỏa mãn trên môi.”

“Tôi không biết nữa, Nick à, tôi có thể sẽ chuyện trò sau khi xong việc. Anh có nghĩ mình xử lý ổn điều đó không?”

“Tôi có thể xử lý tốt bất cứ chuyện gì em nghĩ ra, và một vài điều có thể em chưa bao giờ nghĩ đến nữa.”

“Tôi có được lựa chọn không?”

“Chắc rồi, thỏ hoang. Tôi có bốn phòng ngủ. Em có thể chọn phòng nào chúng ta sẽ dùng đầu tiên.”

Nick không dọa nàng. Nàng biết anh sẽ không ép nàng làm điều gì nàng không muốn. Hiển nhiên, bên cạnh anh, nàng dường như đã vứt bỏ hết tất thảy những gì tương tự ý muốn của riêng mình.

Chiếc xe Jeep chạy chậm lại và rẽ vào một lối xe đi rộng với thông Ponderosa và thông Canada trồng hai bên. Ra khỏi cánh rừng rậm rạp mọc lên một căn nhà lớn làm từ gỗ xẻ và đá hộc. Những cửa sổ vòm trong nhà đổ từng mảng sáng trên lớp tuyết mới rơi xuống. Nick với lấy tấm che ô tô và cánh cửa giữa của ga ra mở ra. Chiếc xe bốn bánh chạy vào đỗ giữa chiếc Bayliner và Harley của anh.

Nội thất căn nhà cũng ấn tượng như vẻ ngoài. Những thanh đà nổi, gam màu lạnh chủ đạo, và vật liệu thiên nhiên. Delaney đứng trước một dãy cửa kính và nhìn ra bên ngoài sàn gỗ ngoại thất. Trời vẫn đổ tuyết, và những đóm hoa tuyết trắng chông chát trên lan can và rơi xuống hồ tắm thủy lực. Nick đã cất áo choàng của nàng, và vì trần nhà rất cao và căn phòng quá rộng, nàng ngạc nhiên là sao mình lại không thấy lạnh.

“Em nghĩ sao?”

Nàng quay qua và nhìn anh tiến đến nàng từ nhà bếp. Anh đã cởi áo khoác và giày. Thêm một chiếc khuy nữa được cởi ra trên cái áo sơ mi trắng xếp nếp, và anh đã xắn tay áo lên tận trên khuỷu tay. Dây đeo màu đen nằm sát vào vòm ngực rộng của anh. Anh đưa nàng một chai bia Budweiser, sau đó uống một hớp từ chai của mình. Đôi mắt anh dõi theo nàng qua miệng chai, và nàng có cảm giác anh không muốn để nàng biết anh quan tâm tới câu trả lời của nàng thế nào.

“Nó đẹp thật, nhưng lớn quá. Anh sống một mình ở đây à?”

Anh hạ thấp chai bia. “Đương nhiên rồi. Còn ai khác nữa đâu?”

“Ồ, tôi không biết. Có thể cả gia đình năm người.”

Nàng nhìn lên ban công nơi nàng đoán sẽ dẫn tới bốn phòng ngủ mà anh đã đề cập. “Anh có định một ngày nào đó sẽ gây dựng một gia đình lớn với rất nhiều trẻ con không?”

“Tôi không định lập gia đình.”

Câu trả lời của anh làm nàng hài lòng, nhưng nàng không hiểu tại sao. Không hẳn có vẻ là nàng quan tâm xem anh có muốn sống chung với một người phụ nữ khác không, hay hôn cô ta, hoặc làm tình với cô ta, hoặc giả phủ kín cô ta bằng những vuốt ve của anh.

“Cũng không con cái gì hết... trừ khi em có thai.” Anh sẫm soi bụng nàng như thể anh chỉ nhìn qua cũng có thể nói được. “Khi nào em mới xác định được việc đó?”

“Tôi thừa biết là tôi sẽ không dính.”

“Tôi hy vọng là em đúng.” Anh đến bên cửa sổ và nhìn ra ngoài màn đêm. “Tôi biết ngày nay phụ nữ độc thân chủ ý để mình có thai. Là con hoang không phải là một điều sỉ nhục như trong quan niệm cũ, nhưng việc đó không làm sự thể dễ chịu hơn. Tôi hiểu cảm giác khi lớn lên như vậy. Tôi không muốn làm điều này với đứa trẻ tội nghiệp nào đó.”

Dây đeo hình chữ Y của anh áp sát lưng anh và phủ qua đôi vai rộng lớn của anh. Nàng nhớ những lần nàng thấy mẹ anh và Josu ngồi trong phòng thể dục theo dõi những vở kịch và chương trình mừng lễ của trường. Henry và Gwen cũng có mặt, ngồi đầu đó. Nàng chưa từng nghĩ xem điều ấy làm Nick cảm thấy thế nào. Nàng đặt chai lên cái bàn thấp bằng gỗ anh đào và tiến tới chỗ anh.

“Anh không phải Henry. Anh sẽ không chôi bỏ con mình.” Nàng muốn vòng tay qua thắt lưng anh tìm đến cái bụng phẳng của anh và áp má nàng vào xương sống anh, nhưng nàng kìm lại.

“Henry chắc đang quay cuồng trong nắm mồ của ông ấy.”

“Biết đâu ông ấy lại đang tự chúc mừng bản thân.”

“Tại sao ông ấy đã không muốn chúng ta...” Mắt nàng mở to. “Ồ, không, Nick. Tôi quên mất bản di chúc. Tôi đoán là anh cũng quên.”

Anh quay sang đối diện nàng. “Trong một vài thời khắc quan trọng, nó đã rơi mất khỏi tâm trí tôi.”

Nàng nhìn vào mắt anh. Anh không có vẻ lo lắng gì cả. “Tôi sẽ không kể với ai cả. Tôi không muốn phần tài sản đó đâu. Tôi hứa đây.”

“Tùy em thôi.” Anh gạt một vạt tóc sổ ra khỏi khuôn mặt nàng và nhẹ nhàng lần theo tai nàng với những đầu ngón tay anh. Sau đó anh nắm lấy tay nàng và dẫn nàng lên cầu thang tới phòng ngủ của mình.

Khi họ bước lên bậc thang, nàng nghĩ về bản di chúc của Henry và những hậu quả của đêm nay. Nick không gây ấn tượng cho nàng như kiểu đàn ông để thứ gì vượt khỏi suy nghĩ của mình, đặt biệt không phải phần thừa kế nhiều triệu đô la của anh. Anh hẳn phải quan tâm đến nàng ngang với mức nàng sợ rằng mình đã bắt đầu dành cho anh. Anh đã mạo hiểm rất nhiều để ở bên nàng, trong khi nàng không mất gì cả ngoại trừ một chút lòng tự trọng. Và thật sự, khi nàng nghĩ về nó, nàng không cảm thấy như nhớp hay lợi dụng hoặc hối hận gì cả. Không phải lúc này - có thể sáng mai nàng sẽ cảm thấy thế.

Delaney bước vào căn phòng với tấm thảm dày màu be và những cánh cửa kiểu Pháp đóng kín dẫn lên tầng trên. Trên giường lớn bằng gỗ cứng có những chiếc gối và tấm chăn lông vịt sọc xanh và màu be. Chùm chìa khóa vắt trên một bên tủ đầu giường, và một tờ báo còn gấp lại trên đầu tủ bên kia. Không có hoa văn in trên bất kỳ thứ gì, không dây nịt đăng ten hay những dải tua trong tầm mắt, thậm chí trên gối ôm cũng không. Đây đúng là phòng của đàn ông.

Sùng nai tấm treo trên mặt lò sưởi bằng đá. Giường vẫn chưa được dọn, và một cái quần Levi's vắt trên ghế.

Khi anh đặt hai chai bia lên mặt bàn đầu giường, Delaney đưa tay lên hàng khuy đen và cởi chúng cho đến khi cái áo sơ mi phanh ra tới thắt lưng của anh. “Đã đến lúc tôi phải thấy anh không mặc gì,” nàng nói, sau đó vuốt lòng bàn tay lên làn da ấm áp của anh. Những ngón tay của nàng chải qua lớp lông dày của anh thành một đường màu đen từ dưới bụng ngược lên ngực anh. Nàng lột chiếc áo trắng và dây đeo khỏi vai xuôi theo cánh tay của anh.

Anh vo tròn chiếc áo sơ mi trong một tay và ném nó xuống sàn. Nàng lướt mắt trên làn da căng cứng của anh, bộ ngực mạnh mẽ, và hai đầu ngực nâu nhạt với lớp lông sẫm màu bao quanh. Nàng nuốt khan và nghĩ rằng có lẽ mình nên cố không nhỏ dãi. Chỉ một từ đi vào tâm trí nàng. “Wow,” nàng nói và áp sát tay vào cái bụng phẳng của anh. Nàng đưa lòng bàn tay lên cạnh sườn anh và nhìn vào đôi mắt xám của anh. Anh nhìn xuống nàng khi nàng cởi đến chiếc quần trong hiệu BVD của anh. Cơ thể anh rất đẹp. Đôi chân dài và đầy cơ bắp. Những ngón tay nàng miết theo hình xăm quanh bắp tay anh. Nàng chạm vào ngực và vai anh, và vòng tay qua lưng anh cùng cặp mông tròn. Khi tay nàng tìm xuống phía dưới, anh nắm lấy cổ tay nàng và đổi vai trò. Anh chậm chậm cởi đồ nàng, sau đó đặt nàng nằm lên tấm trải giường bằng nỉ mềm mại. Làn da ấm áp của anh áp vào suốt cơ thể nàng, và anh bắt đầu làm tình với nàng.

Cách yêu của anh khác lần trước. Đôi tay anh nắn nã khắp người nàng, và anh mê hoặc nàng bằng những nụ hôn chậm rãi khơi gợi. Anh trêu đùa ngực nàng với miệng anh nóng hôi và lưỡi anh khéo léo, và khi anh đi vào nàng, từng cử động của anh chậm rãi và đầy kiểm soát. Anh ôm mặt nàng giữa hai lòng bàn tay và ánh mắt anh khóa chặt nàng, kiểm chế bản thân nàng khi anh làm nàng phát điên.

Nàng cảm thấy mình được đẩy lên tột đỉnh khoái cảm, và đôi mắt nàng lờ đờ nhắm lại.

“Mở mắt ra nào,” anh nói, giọng khàn khàn. “Nhìn tôi đi. Tôi muốn em thấy mặt tôi khi tôi làm em sung sướng.”

Bờ mi nàng mở ra và nàng soi vào ánh nhìn nồng nàn của anh. Một chút gì trong yêu cầu của anh khiến nàng băn khoăn, nhưng nàng không có thời gian để quan tâm đến nó trước khi anh nhấn mạnh hơn, sâu hơn và nàng quấn một chân qua mông anh rồi quên đi hết thủy mọi thứ trừ cảm giác rạo rục nóng bỏng xuất hiện cùng với áp lực đều đều trong thân xác nàng.

Không đợi đến trước bình minh hôm sau khi anh hôn tạm biệt nàng nơi cửa nhà nàng, nàng đã nghĩ về nó lần nữa.

Đứng trông theo anh lái xe đi, nàng nhớ ánh mắt của anh lúc anh ôm lấy gương mặt nàng giữa hai bàn tay anh. Nó cứ như thể anh đang ở cách một

quãng quan sát nàng, và cùng lúc đó, muốn nàng biết rằng chính Nick Allegrezza là người đang ôm và hôn nàng và khiến nàng điên đảo.

Anh đã làm tình với nàng trên giường của anh và sau đó trong bồn tắm thủy lực, nhưng không lần nào trong số đó giống với trận mưa hồi hải, nghiêng ngáu trong cái buồng nhỏ chứa đồ khi anh tiếp xúc với một sự gấp gáp và một nhu cầu anh không thể kiểm soát nổi. Nàng chưa bao giờ cảm thấy thèm muốn như vậy khi nàng bị ghì mạnh vào ngực anh ở khách sạn Lake Shore. “Tôi phải có em - ngay bây giờ,” anh nói, cũng khao khát nàng mãnh liệt như nàng khát khao anh.

Những đụng chạm từ anh mới thật gấp gáp và tham lam, và nàng ước ao được thể hơn là những mon trớn nhẹ nhàng chậm rãi.

Delaney sập cửa căn hộ lại sau lưng mình và mở cúc áo choàng. Họ không đề cập việc gặp nhau lần nữa. Anh không nói là sẽ gọi cho nàng, và thậm chí khi nàng biết có thể đó là điều tốt nhất, nỗi thất vọng vẫn khiến nàng đau lòng. Nick là mẫu người đàn ông mà phụ nữ không thể trông mong vào điều gì ngoài khả năng tình dục tuyệt vời, và tốt nhất là đừng nghĩ đến những chuyện như lần kế tiếp. Tốt nhất, nhưng khó thực hiện.



Mặt trời lên quá rùng thông rậm lờm chớm, ngọn phủ đầy tuyết. Những tia sáng bạc vươn qua những phần hồ đóng băng tới chân bức tường chắn của nhà Nick. Anh đứng sau hai cánh cửa kính trong phòng ngủ ngắm những ánh nắng lấp lánh rải trên bàn, đuổi hết những vệt bóng tối mờ. Tuyết lóa sáng như thể bên trong có những vụn kim cương nhỏ, chói lọi đến mức anh buộc phải quay đi. Mắt anh dừng lại trên giường, ga giường và tấm chăn bị đẩy đến tận góc giường.

Giờ anh đã biết. Lúc này anh biết cảm giác ra sao khi ôm nàng và vuốt ve nàng như anh luôn muốn. Bây giờ anh biết cảm giác ra sao khi thực hiện được hình dung xưa cũ của mình, với Delaney trên giường của anh, nhìn vào mắt anh khi anh ngập sâu trong nàng. Nàng thèm muốn anh. Anh thỏa mãn nàng.

Nick đã ngủ với những người đàn bà của mình. Có thể là nhiều hơn một số đàn ông khác, nhưng ít hơn mức anh có thể có. Anh đã ở với những phụ nữ thích chuyện đó của họ nhanh hay chậm, dâm dục hay thiêng liêng. Những phụ nữ nghĩ anh nên chủ động, và một số khác hết sức nhiệt tình để thỏa mãn anh. Vài người trong số họ trở thành bạn anh, cũng có những người anh không bao giờ gặp lại. Hầu hết họ đều biết làm gì với miệng và tay của mình, vài người chỉ là những tiết mục khi say và anh đã gần như quên sạch, nhưng chưa ai từng khiến anh mất tự chủ. Không hề, cho tới lượt Delaney.

Một khi anh kéo nàng vào trong căn phòng nhỏ đó, đã không còn đường quay lại. Khi nàng hôn anh như muốn ăn sống nuốt tươi anh, khóa chặt chân nàng vào hông anh và chà xát dương vật cương cứng của anh, không còn gì quan trọng hết, trừ việc buông thả bản thân anh vào cơ thể rực lửa mượt mà của nàng - không phải di chúc của Henry, và hiển nhiên không phải khả năng bị bắt gặp bởi nhân viên khách sạn.

Không còn gì đáng kể, trừ việc chiếm hữu nàng. Rồi anh đã làm và cảm giác ấy gần như khiến anh ngã quỵ. Nó khuấy động tận đáy lòng anh, thay đổi mọi điều anh nghĩ anh từng biết về tình dục. Tình dục có khi chậm rãi và nhẹ nhàng, có khi lại hối hả và mệt nhọc, nhưng chưa bao giờ như khi ân ái với Delaney. Chưa bao giờ điều đó dội vào anh tựa hồ một quả đấm nóng hực.

Giờ anh đã rõ, và anh ước mình đừng biết gì. Nó khoét một lỗ thủng trong gan ruột anh làm anh căm ghét nàng cũng nhiều như anh muốn giữ nàng gần gũi và không bao giờ để nàng xa anh. Nhưng nàng sẽ ra đi. Nàng sẽ bỏ Truly, sẽ rời khỏi thị trấn trong cái xe nhỏ màu vàng của nàng.

Giờ anh đã biết, và điều đó đúng là địa ngục.